

УХВАЛЕНО Вченою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди від <u>28 лютого</u> 20<u>21</u> року протокол № <u>2</u>		Шифр документа 04-05/<u>20.21</u>	Система управління якістю ХНПУ імені Г.С.Сковороди СТРАТЕГІЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ	ЗАТВЕРДЖЕНО наказом ректора від <u>28 лютого</u> 20<u>21</u> р. № <u>4/039</u> Ректор Ю.Д. Бончук

СТРАТЕГІЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ

ПОГОДЖЕНО

Проректор з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності
С.В. Березна

«28» лютого 2021 р.

Проректор
з навчально-наукової роботи
В.А. Борисов

«29» лютого 2021 р.

Проректор
з навчально-виховної роботи
Н.О. Борисенко

«16» лютого 2021 р.

Проректор
з науково-педагогічної роботи, соціально-економічних і
правових питань
Р.І. Шабанов

«16» лютого 2021 р.

Голова ради молодих учених
О.І. Башкір

«16» лютого 2021 р.

В.о. голови Співки студентів та молоді
Д.А. Касалап

«17» лютого 2021 р.

Начальник юридичного відділу
О.В. Тарасенко

«19» лютого 2021 р.

РОЗРОБНИК

Доктор юридичних наук, професор кафедри державно-
правових дисциплін та міжнародного права
В.В. Марченко

«17» лютого 2021 р.

Завідувач центру міжнародного співробітництва і
міжнародної освіти
Л.С. Калашник

«17» лютого 2021 р.

Розроблено: Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди.

Розробник: Доктор юридичних наук, професор кафедри державно-правових дисциплін та міжнародного права В.В. Марченко, завідувач центру міжнародного співробітництва і міжнародної освіти Л.С. Калашник.

Ухвалено: Вченою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди протокол № 4 від «11» лютого 2017 р.

Затверджено та введено в дію: наказом ректора Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди № 42-од від «11» лютого 2017 р.

Міжнародні дослідження є одним з головних напрямів розвитку Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди (далі – Університет), який на сьогодні є одним із найстаріших педагогічних закладів вищої освіти України (був заснований у 1804 році).

Університет посідає перші щаблі в рейтингу педагогічних закладів вищої освіти України. Він активно співпрацює з понад 40 зарубіжними закладами вищої освіти. Високий рівень міжнародної репутації Університету базується на сталих наукових та освітніх зв'язках, диверсифікації міжнародних досліджень і публікацій, участю в багатьох програмах, презентаціях, конференціях, симпозіумах, постійно зростаючих індексах цитування й академічних рейтингах.

Процес інтернаціоналізації Університету спрямований на використання сучасного міжнародного та європейського досвіду для підвищення якості освітньої й науково-дослідної діяльності, забезпечення зростання його авторитету і конкурентоспроможності в міжнародному науковому й освітньому середовищах, а також на сприяння входження Університету у світовий і європейський простори вищої освіти та наукових досліджень, налагодження мультикультурної комунікації й розвитку партнерських відносин між суб'єктами освітньої і наукової діяльності. Розвиток міжнародної академічної мобільності, інтеграція в глобальне освітнє та наукове середовище і є суттю політики інтернаціоналізації Університету.

Метою стратегії інтернаціоналізації є налагодження, розширення та зміцнення міжнародного співробітництва і партнерства у сфері здійснення освітньої та наукової діяльності, постійного підвищення конкурентоспроможності Університету. Стратегія інтернаціоналізації є провідним орієнтиром у досягненні поставленої мети – становлення високого міжнародного статусу Університету.

Нормативною базою розробки Стратегії інтернаціоналізації Університету є Конституція України, Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про доступ до публічної інформації», Декларація IV З'їзду Європейської асоціації університетів у Лісабоні (2007) під назвою «Університети Європи після 2010 року: через різноманіття до спільних цілей» (квітень 2007), укази Президента України та постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України, Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки, Статут Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди.

1. ОСНОВОПОЛОЖНІ ПРИНЦИПИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

Діяльність Університету в умовах становлення й розвитку глобального освітнього та наукового середовища базується на принципах:

- транспарентності;
- толерантності;
- соціальної відповідальності;
- реалістичності;
- системності в усіх напрямках діяльності Університету в умовах міжнародного співробітництва та партнерства;
- поєднання централізованого й децентралізованого методів управління міжнародною діяльністю;
- пріоритетності стратегічного розвитку Університету в досягненні цілей в умовах міжнародного співробітництва та партнерства;
- дотримання прийнятих стандартів наукової доброчесності й наукової етики;
- взаємної вигоди, поваги і справедливості партнерства.

Гармонійне комбінування всіх принципів забезпечує генерацію й отримання значних синергійних переваг інтернаціоналізаційної моделі

Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди.

2. МЕТА І ЗАВДАННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

Стратегічною метою інтернаціоналізації Університету є:

1. Запровадження міжнародних стандартів освіти та науки в діяльності Університету.
2. Просування іміджу ХНПУ імені Г.С. Сковороди на міжнародній арені.
3. Інтеграція міжнародної складової в реалізацію освітніх програм і проведення наукових досліджень.
4. Підтримка та диверсифікація напрямів освітньої та наукової діяльності.
5. Розширення географії іноземних здобувачів вищої освіти, які навчаються, проходять курси підвищення кваліфікації, стажування в Університеті, заохочення іноземних здобувачів вищої освіти до наукової діяльності.
6. Збільшення кількості науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, які беруть участь у програмах академічної мобільності.
7. Залучення іноземних фахівців до освітньо-наукового процесу в Університеті на умовах програм двостороннього та багатостороннього співробітництва, міжнародних договорів, волонтерств тощо;
8. Збільшення кількості курсів, програм і кваліфікацій, що зосереджуються на порівняльних і міжнародних темах.
9. Розроблення міжкультурних і глобальних компетентностей.
10. Збільшення кількості спільних освітніх програм, що передбачають отримання спільних або подвійних дипломів.

11. Розробка за сучасними вимогами освітніх програм, що зумовлюють інтерес в іноземних здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних працівників.

12. Ефективна та цілеспрямована інтеграція науково-педагогічних працівників Університету в міжнародне освітнє й наукове співтовариство з метою підвищення якості викладання та наукових досліджень.

13. Підвищення міжнародної мобільності здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних працівників в освітній і науково-дослідній діяльності.

14. Залучення матеріально-фінансових ресурсів з-за кордону за рахунок отримання міжнародних грантів, здійснення міжнародного наукового й освітнього співробітництва та експорту освітніх послуг.

Для досягнення поставлених цілей Університет формулює такі завдання:

- адаптація передових освітніх технологій сучасних зарубіжних закладів вищої освіти та впровадження їх у свою практику за всіма напрямками (ініціювання проведення міжнародних конференцій, міжнародних наукових проєктів, проведення спільних наукових досліджень, підготовка спільних публікацій);

- залучення провідних зарубіжних фахівців до роботи над актуальними темами досліджень, що потребують значної концентрації інтелектуального потенціалу, ресурсів, організаційної та бізнес-активності;

- упровадження в освітній та науковий процес міжнародних стандартів навчальних програм, планів, практик засвоєння знань, умінь та навичок, використовуючи можливості академічної мобільності: для науково-педагогічних працівників – проведення освітніх і наукових заходів у зарубіжних країнах, на засадах співробітництва та партнерства формування програм і планів, проходження стажування, а також обмін дидактичним інструментарієм, основним результатом чого є формування нових професійних компетенцій; для здобувача вищої освіти – отримання нових поглиблених знань, умінь і навичок у сучасних зарубіжних закладах вищої освіти відповідно до особистих цілей формування професіоналізму;

- створення й розвиток універсальної системи управління міжнародною академічною мобільністю, що передбачає створення зарубіжних освітніх і наукових центрів та, на цій основі, глобальної платформи обміну технологіями, що використовуються в освітній і науковій діяльності;

- належне позиціонування Університету у світових освітніх і дослідницьких мережах, асоціаціях та об'єднаннях, багатосторонніх проєктах універсального, регіонального та локального рівнів міжнародної академічної активності.

3. ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ СТРАТЕГІЇ

Інституційні зобов'язання:

- урахування інтересів усіх стейкхолдерів під час розробки заходів реалізації стратегії інтернаціоналізації;

- періодичне оцінювання стану Університету досягнення встановлених цілей, розвитку та загальних результатів, які формально вимірюються й аналізуються;

- ідентифікація підрозділів, які є відповідальними за координацію та контроль дій у процесі реалізації стратегії інтернаціоналізації, збір й аналіз звітів і матеріалів від науково-педагогічних працівників, структурних підрозділів та зовнішніх партнерів.

Інтернаціоналізація навчальних програм, навчальних результатів та неакадемічних видів діяльності:

- імплементація міжнародних універсального та регіонального рівнів компетенцій до загальних освітніх вимог опанування іноземних мов;

- урахування інтернаціонального виміру в кожній освітній програмі на кожному етапі підготовки фахівців через розроблення і впровадження нових навчальних дисциплін, що формують міжнародні компетенції, а також через відповідну адаптацію існуючих дисциплін;

- розроблення інтегрованих курсів і навчальних програм, що передбачають взаємодію з іноземними здобувачами вищої освіти та викладачамиспільно із зарубіжними партнерами;

- створення можливостей для прискореної інтеграції іноземних здобувачів вищої освіти і фахівців у студентське??? й академічне середовище Університету та для міжнародної комунікації в неакадемічних видах діяльності, відкритої, толерантної взаємодії здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників;

- оцінювання сформованих компетенцій за допомогою апробованих у міжнародній практиці індикаторів;

- перегляд сучасних вимог щодо отримання міжнародних сертифікатів, дипломів бакалавра, магістра, доктора філософії та доктора наук.

Інтернаціональний вимір політики Університету щодо науково-педагогічних працівників:

- масштаб, характер і рівень міжнародного співробітництва та партнерства Університету;

- відповідність міжнародним критеріям досягнутого рівня кар'єрного розвитку науково-педагогічних працівників;

- оцінювання за сучасними критеріями наукової активності науково-педагогічних працівників;

- проведення спільних міжнародних досліджень, результатом чого має бути ідентифікація наукового і комерційного ефекту;

- участь науково-педагогічних працівників у міжнародних наукових конференціях та глобальних дослідницьких мережах.

Академічна мобільність:

- створення сучасних умов надання інформаційної консультативної підтримки вітчизняним здобувачам вищої освіти для навчання в зарубіжних закладах

вищої освіти, а іноземним здобувачам вищої освіти для навчання й отримання стипендій в Університеті;

- зарахування навчальних та наукових досягнень, що отримані студентами за певними програмами та дисциплінами під час навчання в зарубіжних вищих навчальних закладах;

- проведення сесій академічної й культурної адаптації для іноземних здобувачів вищої освіти, розроблення програм їхньої інтеграції до університетського середовища;

- визначення відповідальних підрозділів та осіб для академічної і соціальної підтримки іноземних здобувачів вищої освіти.

Управління міжнародним співробітництвом:

- упровадження сучасних моделей міжнародного співробітництва й партнерства Університету в його стратегію та інші нормативні акти з регулювання його діяльності;

- упровадження, розвиток і селекція найбільш ефективних організаційних форм розвитку міжнародного співробітництва та партнерства;

- ідентифікація чинних і потенційних партнерів з урахуванням загального контексту розвитку держави, її політики, пріоритетів, структур та дій;

- визначення характеру й рівня централізації / децентралізації управління міжнародним співробітництвом.

4. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

- розроблення навчальних програм і навчальних матеріалів відповідно до світових освітніх стандартів;

- створення умов для академічної мобільності науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти, які виходять за межі національних кордонів;

- розроблення спільних міжнародних програм подвійних дипломів, а також надання можливості отримання другої спеціальності з міжнародного профілю;
- участь у міжкультурних програмах, розвиток навичок адаптуватися до культурних особливостей глобального академічного середовища, що сприяє особистісному розвитку;
- створення нових форм міжнародного партнерства Університету із закладами освіти, науковими установами та підприємствами, зокрема організація літніх шкіл та їх проведення разом з університетами-партнерами із залученням іноземних здобувачів вищої освіти;
- налагодження співробітництва із зарубіжними організаціями щодо залучення іноземних здобувачів вищої освіти за допомогою посольств іноземних країн;
- упровадження нових форм забезпечення освіти, зокрема освіти з використанням інформаційно-комунікаційних технологій;
- збільшення значущості володіння іноземними мовами й навчання англійською мовою, розвиток навичок міжкультурного спілкування;
- розроблення навчальних програм підготовки бакалаврів і магістрів іноземними мовами (англійською мовою);
- забезпечення перекладів провідних праць учених Університету іноземними мовами (англійською мовою);
- зростання обсягів та видів послуг, що пов'язані зі здобуттям післядипломної освіти іноземними громадянами;
- визначення фахових компетенцій для кожної навчальної дисципліни з орієнтацією на світові освітні стандарти; упровадження навчальних програм, що передбачають можливості отримання сертифікатів міжнародного зразка; розвиток співробітництва створення нових форм міжнародного партнерства Університету з іноземними рекрутинговими та кадровими агенціями, проходження практики здобувачами вищої освіти в іноземних компаніях та міжнародних організаціях;

- залучення іноземних викладачів до освітнього процесу в Університеті;
- отримання доступу до світових спеціалізованих наукометричних баз даних з метою створення профілю вченого, формування переліку власних публікацій, здійснення пошуку вчених або груп авторів за темою досліджень, створення запрошень до співпраці.

5. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Активізація міжнародної наукової діяльності. Розвиток дослідницьких мереж:

- експертне ініціювання міжнародних науково-дослідницьких проєктів шляхом залучення міжнародних грантів на проведення спільних наукових досліджень;
- співробітництво з іноземними партнерами щодо публікації наукових статей, монографій у наукових виданнях, зокрема в тих, що індексуються в міжнародних наукометричних базах даних Web of Science, Scopus;
- запровадження премій, стипендій Університету за найкращі міждисциплінарні дослідження та участь у міжнародних наукових заходах і конкурсах;
- створення спільного з іноземними закладами вищої освіти контенту навчання здобувачів вищої освіти за програмами PhD;
- систематичне проведення міжнародних конференцій, форумів, тематичних круглих столів за участю іноземних партнерів із публічною презентацією отриманих наукових результатів;
- залучення здобувачів вищої освіти до організації і проведення міжнародних заходів;
- проведення міжнародних, всеукраїнських та регіональних студентських олімпіад і конкурсів студентських наукових робіт;
- налагодження та розвиток партнерських зв'язків із міжнародними організаціями, асоціаціями, клубами тощо;

- участь Університету й науково-педагогічних працівників у міжнародних дослідницьких і фахових мережах;
- формування та розвиток Університету як платформи для розгалуженої системи взаємозв'язків між національними і світовими та європейськими дослідницькими і фаховими мережами.

6. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Формування та утвердження іміджу Університету як провідної науково-освітньої інституції на ринку освітніх послуг:

- ініціювання й проведення міжнародних науково-освітніх проєктів спільно з державними, муніципальними установами, зарубіжними ЗВО та бізнес-структурами;
- проведення досліджень в інтересах та на замовлення органів державної і місцевої влади, підприємств, установ та громадських організацій із питань, що охоплюють міжнародні напрями їх діяльності;
- підвищення кваліфікації співробітників органів державної влади й місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій у процесі реалізації їх інтернаціональних ініціатив;
- розвиток співробітництва та партнерства Університету з міжнародними організаціями і фондами.

Освітня дипломатія як ефективна діяльність Університету:

- ініціювання створення на базі Університету науково-освітнього кластеру (мережі) педагогічної, природничої, математичної, економічної, юридичної освіти України та європейських країн;
- налагодження й розвиток взаємозв'язків із випускниками-іноземцями та громадянами України, які працюють за фахом у зарубіжних країнах;
- формування підрозділами Університету портфоліо історій випускників, які досягли міжнародного успіху;

- проведення в Університеті днів іноземної культури та презентацій країн іноземних здобувачів освіти;
- розвиток спорту в Університеті, стимулювання участі спортивних команд Університету в міжнародних змаганнях;
- проведення із зарубіжними партнерами спільних дослідницьких, навчальних, культурних / мультикультурних, спортивних заходів.

7. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

Організаційно-інституційне забезпечення інтернаціоналізації здійснюється шляхом:

- визначення структурних підрозділів Університету, що відповідають за реалізацію положень стратегії інтернаціоналізації;
- щорічне проведення комплексного дослідження ефективності реалізації стратегії інтернаціоналізації з визначенням існуючих проблем;
- сприяння розвитку системного контролю якості освіти в Університеті;
- постійний моніторинг дій основних конкурентів на ринку надання освітніх послуг і наукових досліджень на вітчизняному та міжнародному рівнях;
- постійний моніторинг основних вітчизняних, іноземних і міжнародних рейтингів про стан та тенденції розвитку сфери вищої освіти у світі та Європі;
- формування політики й удосконалення процедури зарахування академічних досягнень здобувачів вищої освіти, отриманих ними під час навчання в інших вітчизняних та іноземних закладах освіти;
- запровадження практики підготовки й оприлюднення інформації щодо результатів діяльності Університету, зокрема іноземними мовами;

- розроблення та реалізація програм розвитку мовних і крос-культурних компетенцій, відкритих для всіх зацікавлених співробітників Університету;

- створення можливостей стажування науково-педагогічного та адміністративно-управлінського персоналу Університету в зарубіжних країнах;

- запровадження підтримки для здобувачів вищої освіти, зокрема іноземних, і науково-педагогічних працівників Університету, які беруть участь у міжнародних заходах;

- заохочення до співробітництва та партнерства між науково-педагогічними працівниками Університету в межах міжнародних проектів та обмін досвідом між викладачами і дослідниками Університету, які беруть участь у міжнародних освітніх та наукових проектах;

- визначення критеріїв прийняття рішення щодо визнання, зокрема встановлення еквівалентності, здобутих в іноземних закладах вищої освіти ступенів бакалавра, магістра, доктора філософії, доктора наук і вчених звань доцента, професора під час зарахування на навчання та/або на посаду наукового чи науково-педагогічного працівника;

- визначення критеріїв набуття / припинення членства Університету в міжнародних освітніх і наукових асоціаціях, організаціях, конвенціях та договорах;

- запровадження типових договорів участі здобувачів вищої освіти, наукових і науково-педагогічних працівників у програмах міжнародної академічної мобільності;

- запровадження комплексного підходу до мотивації, ініціювання, підтримки й реалізації міжнародних освітніх, науково-дослідницьких проектів і нових форм міжнародного наукового співробітництва;

- створення науково-дослідних лабораторій за участі або під егідою представників міжнародних організацій;

- щорічний моніторинг проблем розвитку міжнародної дослідницької діяльності Університету;
- забезпечення ведення та регулярне оновлення вебсайтів Університету й університетських наукових видань іноземними мовами;
- просування університетських наукових видань до міжнародних наукометричних баз даних;
- запровадження комплексного підходу до мотивації збільшення цитування наукових робіт науково-педагогічних працівників Університету;
- запровадження практики запрошення іноземних фахівців до освітнього процесу Університету;
- пропагандування й агітаційна робота щодо розвитку процесу інтернаціоналізації Університету;
- формування переліку пріоритетних міжнародних дослідницьких і фахових мереж, асоціацій та організацій, а також міжнародних рейтингів закладів вищої освіти, у яких Університет бере участь;
- формування моделі комплексного підходу до участі Університету в роботі міжнародних освітніх та науково-дослідницьких заходах.

8. СИСТЕМА ІНДИКАТОРІВ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

Система збору й аналізу індикаторів інтернаціоналізації має комплексний характер та складається з такого:

1) абсолютні показники:

- кількість іноземних здобувачів вищої освіти;
- кількість здобувачів вищої освіти, які пройшли навчання / стажування за кордоном;
- кількість програм спільних і подвійних дипломів;
- кількість здобувачів вищої освіти, які отримали спільні та подвійні дипломи;
- кількість здобувачів вищої освіти, які брали участь у науково-освітніх заходах у зарубіжних країнах;

- кількість здобувачів вищої освіти, які брали участь у міжнародних науково-освітніх заходах в Університеті;

- кількість іноземних викладачів та дослідників;

- кількість проведених міжнародних заходів: конференцій, круглих столів, презентацій, семінарів, майстер-класів і робочих нарад;

- позиція Університету в міжнародних рейтингах;

- позиція Університету в міжнародних наукометричних базах;

- кількість цитувань у міжнародних наукометричних базах;

- h-індекс Університету;

- кількість публікацій науково-педагогічних працівників Університету за кордоном;

- кількість спільних міжнародних наукових публікацій;

- кількість публікацій іноземних авторів у виданнях Університету;

- імпакт-фактор наукових видань Університету за даними міжнародних наукометричних баз даних;

- кількість програм, що отримали міжнародну акредитацію;

2) відносні показники:

- кількість здобувачів вищої освіти на одного викладача;

- кількість іноземних науково-педагогічних працівників;

- кількість іноземних здобувачів вищої освіти;

- кількість викладачів, які отримали вчений ступінь за кордоном;

- кількість випускників Університету, які були працевлаштовані через 1, 3 та 5 років після отримання диплома в Україні та за кордоном;

- кількість дисциплін, що викладаються іноземною мовою;

- кількість публікацій на одного науково-педагогічного працівника;

- кількість публікацій з міжнародним співавторством;

- частка доходів від міжнародної освітньої діяльності;

- дохід від досліджень на одного науково-педагогічного працівника;

- частка іноземних доходів від дослідницької діяльності;

- співвідношення чисельності виданих дипломів доктора наук та доктора філософії до загальної чисельності академічних працівників;

- співвідношення чисельності виданих дипломів доктора наук та доктора філософії до дипломів бакалаврів.

3) якісні показники:

- рівень володіння здобувачами вищої освіти іноземними мовами та їх використання;

- ступінь задоволення здобувачів вищої освіти рівнем інтернаціоналізації освітніх програм Університету;

- ступінь задоволення здобувачів вищої освіти отриманими глобальними та фаховими компетенціями;

- кількісна оцінка можливостей інтернаціоналізації викладацької діяльності;

- кількісна оцінка якості інтернаціоналізації наукової діяльності інститутів, факультетів та кафедр;

- оцінка ефективності реалізації стратегії інтернаціоналізації.

9. СТРАТЕГІЧНІ ЦІЛІ ТА ЇХ КІЛЬКІСНИЙ ВИМІР

Для досягнення стратегічних цілей Університет має на меті:

- збільшити кількість іноземних здобувачів вищої освіти ;

- збільшити кількість наукових публікацій з міжнародним співавторством;

- збільшити кількість публікацій у міжнародних наукометричних базах даних;

- забезпечити зростання h-індексу Університету;

10. РЕСУРСИ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

Реалізація стратегії інтернаціоналізації забезпечена такими ресурсами:

1) створення організаційно-правової та фінансово-матеріальної бази для здійснення академічної мобільності здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних працівників, зокрема із залученням фінансування від спонсорських фондів і грантів;

2) диверсифікація джерел залучення коштів для наукових досліджень через систему грантів, венчурних, благодійних (ендаумент) фондів, зокрема джерел різних форм власності;

3) підвищення ефективності комплексного використання матеріально-технічної та фінансово-матеріальної бази Університету шляхом проведення міжнародних заходів (освітніх, наукових, спортивних, культурних тощо);

4) формування централізованого банку інформації щодо можливостей Університету в отриманні грантів, стипендій та участі в міжнародних програмах, зокрема Еразмус+ та Горизонт 2020;

5) формування кола партнерських організацій, які беруть участь і надають допомогу в проведенні міжнародних освітніх та наукових заходів (засоби масової інформації, рекламні агенції, видавництва, транспортні служби і служби зв'язку, готелі тощо);

6) збільшення можливостей та підвищення ефективності використання вебсторінок Університету й засобів масової інформації.

11. СУБ'ЄКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ

Реалізація стратегії інтернаціоналізації Університету передбачає залучення широкого кола суб'єктів, а саме:

- 1) заклад вищої освіти;
- 2) вступники та їхні батьки;
- 3) науково-педагогічні працівники Університету;
- 4) структурні підрозділи Університету;

- 5) інший персонал Університету;
- 6) здобувачі вищої освіти;
- 7) випускники Університету;
- 8) вітчизняні та іноземні заклади вищої освіти, установи й організації;
- 9) органи державної та муніципальної влади;
- 10) професійні і громадські асоціації, об'єднання й організації;
- 11) міжнародні організації, фонди та їх представництва;
- 12) вітчизняні і міжнародні науково-технологічні парки та кластери;
- 13) глобальні дослідницькі мережі;
- 14) представництва іноземних країн в Україні;

12. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стратегія інтернаціоналізації Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди, а також зміни і доповнення, затверджуються вченою радою та вводяться в дію наказом ректора Університету.